

Das Gleichnis von den anvertrauten Talenten (Mt 25, 14–30) im Ostslavischen

 Kirchenslavisch	 Ruthenisch	 Russisch	 Weißrussisch	 Ukrainisch	 YU-Russisch
<p>Ѡ матѹѣа сѹѹѣ вѣговѣствованїѣ</p> <p>Гла, ꙗ</p> <p>Ѡкоже во человекѣхъ нѣкѣи Ѡходѣа призвѣа своѣа рабѣи ѿ предѣдѣ имѣхъ имѣнїѣ свое:</p> <p>ѿ ѹвоми ѹѣво даде пѣть талѣнтѣхъ, ѹвоми же два, ѹвоми же ѣдинѣхъ, комѣждо протївѣа сїми ѣго: ѿ ѿида ѣбїѣ.</p> <p>Ѡѣда же прїѣмый пѣть талѣнтѣхъ, дѣла въ нїхѣхъ ѿ со- творїа дрѣгїа пѣть талѣнтѣхъ: такоже ѿ ѿже два, при- шврѣте ѿ тоїа дрѣгїа два: прїѣмый же ѣдинѣхъ, шѣда вкопа (ѣго) въ зѣмяю ѿ скрїа серебро господїна своего.</p> <p>По мнозѣхъ же времени прїїде господїнѣхъ рабѣхъ тѣхѣхъ ѿ сѣзѣса съ нїми ѿ словесї.</p> <p>ѿ прїстѣпѣа пѣть талѣнтѣхъ прїѣмый, принесе дрѣгїа пѣть талѣнтѣхъ, глагола: господїн, пѣть талѣнтѣхъ мї ѣси предаи: се, дрѣгїа пѣть талѣнтѣхъ прїшврѣтохѣ ѿ мї.</p>	<p>евангелїа · написанаѣ черезѣ маѣфеѣа</p> <p>глава · ꙗ</p> <p>Ѡ ꙗко бо человекѣхъ неспорїи ѹходечи, призвалѣхъ своїхъ челядниковѣхъ · ѿпоручилѣхъ имѣхъ маѣшность свою ·</p> <p>ѣ ѿ иїншому предѣсе далѣхъ пять талѣнтовѣхъ: · ѿ иїншому два, ѿ иїншому ѣдинѣхъ · комѣждо водлугѣ: мощї ѣго · ѿѹшолѣхъ натѣхместѣхъ ·</p> <p>ѣ ѿ и шодшїа взѣвшїи пять талан- товѣхъ, робїлѣхъ имїа иїчинїлѣхъ дрѣгїю пять талантовѣхъ: ·</p> <p>ѣ ѿ А также ѿ которїи два, зыскалѣхъ иїшопѣхъ другїѣхъ два ·</p> <p>ѿ ѿ Взѣвшїи пакѣ ѣдинѣхъ, шодшїи иїкопалѣхъ ѣго въ зѣмяю, иїсховалѣхъ серебро пана своего ·</p> <p>ѣ ѿ А по многомѣхъ часѣхъ прїшолѣхъ панѣхъ челядниковѣхъ тѣхѣхъ, ѿ розмовѣлѣхъ съ нїми ѹслово: ·</p> <p>ѣ ѿ И прїстѣпївшїи пять талан- товѣхъ: взѣвшїи, принесе дрѣ- гїю пять талантовѣхъ, мовече · пане пять талантовѣхъ: мї ѣси порѣчилѣхъ · ѹго другую пять талѣнтовѣхъ: зыскаломѣхъ имїа ·</p>	<p>От Матфея Святое Благовествование Глава 25</p> <p>¹⁴ Ибо Он поступит, как чело- век, который, отправляясь в чужую страну, призвал рабов своих и поручил им имущество свое:</p> <p>¹⁵ и одному дал он пять талантов, другому два, иному один, каждому по его силе; и тотчас отправился.</p> <p>¹⁶ Получивший пять талантов пошел, употребил их в дело и приобрел другие пять талантов;</p> <p>¹⁷ точно так же и получивший два таланта приобрел другие два;</p> <p>¹⁸ получивший же один талант пошел и закопал его в землю и скрыл серебро господина своего.</p> <p>¹⁹ По долгом времени, приходит господин рабов тех и требует у них отчета.</p> <p>²⁰ И, подойдя, получивший пять талантов принес другие пять талантов и говорит: господин! пять талантов ты дал мне; вот, другие пять талантов я приобрел на них.</p>	<p>Паводле Мацьвея Сьвятое Дабравесьце Разьдзел 25</p> <p>¹⁴ Гэтак і чалавек нейкі, адыходзячы, заклікаў рабоў сваіх і даручыў ім маёмасьць сваю:</p> <p>¹⁵ і аднаму даў пяць талентаў, другому два, таму адзін, кожнаму паводле ягонай сілы; і адразу адышоў.</p> <p>¹⁶ Той, хто атрымаў пяць талентаў, пайшоў: ужыў іх у справу і набыў другія пяць;</p> <p>¹⁷ гэтак сама і той з двума набыў другія два;</p> <p>¹⁸ а той, хто атрымаў адзін талант, пайшоў і закапаў яго ў зямлю і схаваў серабро гаспа- дара свайго.</p> <p>¹⁹ Па доўгім часе прыходзіць гаспадар рабоў тых і зводзіць зь імі рахунак.</p> <p>²⁰ І той, хто атрымаў пяць талентаў, падшоўшы, прынес другія пяць талентаў і кажа: «Гаспадар! пяць талентаў ты даў мне; вось, другія пяць талентаў я набыў на іх».</p>	<p>Свята Євангелїя від Матвія Розділ 25</p> <p>¹⁴ Так само ж один чоловік, як відходив, покликав своїх рабів і передав їм добро своє.</p> <p>¹⁵ І одному він дав п'ять талантів, а другому два, а тому один, кожному за спроможністю його. І відійшов.</p> <p>¹⁶ А той, що взяв п'ять талантів, негайно пішов і орудував ними, і набув він п'ять інших талантів.</p> <p>¹⁷ Так само ж і той, що взяв два і він ще два інших набув.</p> <p>¹⁸ А той, що одного взяв, пішов та й закопав його в землю, і сховав срібло пана свого.</p> <p>¹⁹ По довгому ж часі вернувся пан тих рабів, та й від них зажадав обрахунку.</p> <p>²⁰ І прийшов той, що взяв п'ять талантів, приніс іще п'ять талантів і сказав: Пане мій, п'ять талантів мені передав ти, ось я здобув інші п'ять талантів.</p>	<p>Євангелїя од Матея Глава 25</p> <p>¹⁴ „Царство небесне, то як човек, хтори одходзаци до драги, поволал своїх слугох и придал им свой маеток.</p> <p>¹⁵ Єдному дал пейц таланти, другому два, трецому еден — каждому спрам його способ- ности; и такой пошол до драги.</p> <p>¹⁶ Тот цо достал пейц таланти, пошол та робел з нїма и заробел други пейц таланти.</p> <p>¹⁷ Так исто цо достал два, и тот заробел други два.</p> <p>¹⁸ А гевтот, цо достал еден, пошол та го закопал до жеми, и скрил стрїбло своего пана.</p> <p>¹⁹ О длукиши час, прїшол пан тих слугох, та гледал од нїх рахунок.</p> <p>²⁰ И прїступел тот, цо достал пейц таланти, та принес и други пейц и гварел: Пане, придал ши ми пейц таланти, ту други пейц таланти, цо сом з нїма заробел.</p>

 Kirchenslavisch	 Ruthenisch	 Russisch	 Weißrussisch	 Ukrainisch	 YU-Russinisch
<p>Рече же ємѣ господъ єгѡ: добръ, рабе благій и вѣрный: ѡ малѣ быиъ єси вѣренъ, над многими тѣа поставлю: вниди въ радость гѡспѡда твоегѡ.</p> <p>[...]</p> <p>Пристѣплъ же и прїемый єдинъ талантъ, рече: гѡспѡди, вѣдахъ тѣа, ѡкѡ жестокъ єси человекъ, жнешѣи, идѣже не сѣмъ єси, и совираєши идѣже не расточиъ єси: и ѡубоѡвса, шедъ скрѣхъ талантъ твой въ земли: (и) сѣ, и маши твоѣ.</p> <p>Ѡвѣщавъ же гѡспѡдъ єгѡ рече ємѣ: лукавый рабе и лѣнивый, вѣдѣлъ єси, ѡкѡ жндѣ идѣже не сѣмъ, и совираю идѣже не расточиъ: подобаше ѡубо тебѣ вдати сребро моѣ торжникомъ, и пришедъ азъ взѣмъ выхъ своѣ съ лихвоу:</p> <p>возмите ѡубо ѡ него талантъ и дадите ииѡцемѣ десѣтъ талантъ:</p> <p>ииѡцемѣ во вездѣ данѡ бѣдетъ и призвѣдетъ: ѡ нелицѡмаго же, и єже ниѣтсѣ ииѡцѣа, взѣто бѣдетъ ѡ него: и нелицѡмаго раба вверзѣте во тѣмъ кромѣшню: тѣа бѣдетъ плачь и скрежетъ звѡмъ.</p>	<p>Ѡа Иірекъ ємѣ панъ єго · добре челядникъ добрый и верный · в маломъ ты был верен, над многимъ те поставлю · войди в радость господина твоего ·</p> <p>[...]</p> <p>Ѡд И приступивши и взявший одинъ талантъ · рекъ, пане · виделомъ ꙗкоже срогий єси человекъ · жнешъ где не сеял, єси · и збираєшь куды не розсыпалъ єси ·</p> <p>Ѡє И ѡубоѡвѣши се, шѡдши сховаломъ талантъ: пшвоѣ вземли · и ꙗко маєшь пшвоѣ ·</p> <p>Ѡс А ѡповѣдаючи панъ єго, рекъ єму · злый чѣлвѣднику и лѣный · ведалось и ꙗко жндѣ где не сеял, и збираю куды не розсыпаломъ ·</p> <p>Ѡз Слушало ꙗкоже побѣ поручити сребро моѣ торгѡвцомъ: · а пришедши ꙗ, взѣмъ выхъ своѣ злихвоу ·</p> <p>Ѡи Возьмите ꙗкоже ѡ него талантъ, и дайте маіоцѡму десѣтъ талантъ ·</p> <p>Ѡѡ Маіоцѡму бо вездѣ дано будѣтъ, и ꙗко ꙗкоже маіоцѡ и што здасѣтъ ꙗкоже маіоцѡ, взѣто бѣдетъ ѡ него ·</p> <p>Ѡ А нелицѡмаго челядника вкиньте в ѡцѣмносѣтъ вниѡреню · тамъ бѣдетъ плачь и скрежетъ зубовъ ·</p>	<p>²¹ Господин его сказал ему: хорошо, добрый и верный раб! в малом ты был верен, над многим тебя поставлю; войди в радость господина твоего.</p> <p>[...]</p> <p>²⁴ Подошел и получивший один талант и сказал: господин! я знал тебя, что ты человек жестокий, жнешь, где не сеял, и собираешь, где не рассыпал,</p> <p>²⁵ и, убоившись, пошел и скрыл талант твой в земле; вот тебе твое.</p> <p>²⁶ Господин же его сказал ему в ответ: лукавый раб и ленивый! ты знал, что я жну, где не сеял, и собираю, где не рассыпал;</p> <p>²⁷ посему надлежало тебе отдать сребро мое торгующим, и я, придя, получил бы мое с прибылью;</p> <p>²⁸ итак, возьмите у него талант и дайте имеющему десять талантов,</p> <p>²⁹ ибо всякому имеющему дастся и приумножится, а у неимеющего отнимется и то, что имеет;</p> <p>³⁰ а негодного раба выбросьте во тьму внешнюю: там будет плач и скрежет зубов.</p>	<p>²¹ Сказаў жа яму гаспадар ягоны: «добра, раб добры і верны! у малым ты быў верны, над многім цябе пастаўлю; увайдзі ў радасьць гаспадара твайго».</p> <p>[...]</p> <p>²⁴ Падышоў і той, што атрымаў адзін талант, і сказаў: «гаспадар! я ведаў цябе, што ты чалавек жорсткі, жнеш, дзе не сеяў, і збіраеш, дзе не рассыпаў;</p> <p>²⁵ і пабаяўшыся, пайшоў і схваў талант твой у зямлі; вось табе тваё».</p> <p>²⁶ Гаспадар жа ягоны сказаў яму ў адказ: «ліхі раб і гультай! ты ведаў, што я жну, дзе не сеяў, і збіраю, дзе не рассыпаў;</p> <p>²⁷ таму трэба было табе аддаць серабро маё ганглярам, і я, прыйшоўшы, атрымаў бы маё з прыбыткам.</p> <p>²⁸ Дык вось вазьмеце ў яго талант і дайце таму, хто мае дзесяць талантаў,</p> <p>²⁹ бо кожнаму, хто мае, даста і памножыцца, а ў таго, хто ня мае, адымецца і тое, што мае;</p> <p>³⁰ а нягоднага раба выкіньце ў цемру вонкавую: там будзе плач і скрыгат зубоў».</p>	<p>²¹ Сказав же йому його пан: Гаразд, рабе добрий і вірний! Ти в малому був вірний, над великим поставлю тебе, увийди до радощів пана свого!</p> <p>[...]</p> <p>²⁴ Підійшов же і той, що одного таланта взяв, і сказав: Я знав тебе, пане, що тверда ти людина, ти жнеш, де не сів, і збираєш, де не розсипав.</p> <p>²⁵ І я побоявся, пішов і таланта твого сховав у землю. Ото маєш своє...</p> <p>²⁶ І відповів його пан і сказав йому: Рабе лукавий і лінивий! Ти знав, що я жну, де не сів, і збираю, де не розсипав?</p> <p>²⁷ Тож тобі було треба віддати гроші мої грошомінам, і, вернувшись, я взяв би з прибутком своє.</p> <p>²⁸ Візьміть же від нього таланта, і віддайте тому, що десять талантів він має.</p> <p>²⁹ Бо кожному, хто має, дасться йому та й додасться, хто ж не має, забереться від нього й те, що він має.</p> <p>³⁰ А раба непотрібного вкиньте до зовнішньої темряви, буде плач там і скрегіт зубів!</p>	<p>²¹ Гварел му його пан: Добре, слуго добри и вирни! У малим ши бул вирни, над велім це поставим. Войдз до радосци пана свойого.</p> <p>[...]</p> <p>²⁴ Приступел и тот, цо приял еден талант та гварел: Пане, знал сом же ши тварди человек. Жнеш, дзе ши не шал, и збераш, дзе ши не розсипал.</p> <p>²⁵ Побал сом ше, та сом пошол и скрил твой талант до жеми, и ту маш свойо!</p> <p>²⁶ А його пан му гварел: Зли и лєниви слуго! Знал ши же я жнем, дзе сом не шал, и зберам, дзе сом не розсипал.</p> <p>²⁷ Требало ци дац мой пенез менячом, и я би пришол, та бим вжал свойо зоз каматами.</p> <p>²⁸ Прето, вежде од нього талант и дайце тому, цо ма дзешец таланти.</p> <p>²⁹ Бо каждому, цо ма, да ше, та будзе мац назвиш, а од того, хто не ма, вежне ше од нього и того, цо ма.</p> <p>³⁰ А нехасновитого слугу руцце вонка до цмоти. Там будзе плач и жиртане зубох.“</p>
Elisabethbibel (1751)	Übersetzung von Vasil' Cjapinski (ca. 1570)	Synodalübersetzung (1876)	Übersetzung von Vasil' Sēmucha (2002)	Übersetzung von Ivan Ohijenko [Metropolit Ilarion] (1962)	Übersetzung von Havrijil Bukatko (1953/1985)